

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Craveț în interesele Larisei Herescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Herescu împotriva IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” privind anularea ordinului de încetare a raportului de muncă, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 martie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-389/25
NR. PIGD 2-24029594-01-2ra-09072025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

Judecătoria Soroca, sediul central, jud. G. Mîțu,
Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

20 august 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Craveț în interesele Larisei Herescu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 martie 2024, Larisa Herescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la anularea ordinului de încetare a raportului de muncă nr.394-p din 26 decembrie 2023, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 31 decembrie 2022, între Herescu Larisa și IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” a fost încheiat contractul individual de muncă nr.106/22, prin care Larisa Herescu a fost angajată în calitate de medic obstetrician- ginecolog perioada determinată, până la data de 31 decembrie 2023.

3. A explicat că, la 27 decembrie 2023 Larisa Herescu a suferit un accident, fractură la picior. În urma investigațiilor medicale i s-a acordat concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă pe un termen de până la 01 februarie 2024. Între timp, în mod verbal, după adresarea către angajator, i s-a comunicat că, contractul individual de muncă a fost încetat la 31 decembrie 2023, în legătură cu expirarea termenului. La rugămintea Larisei Herescu de a i se elibera ordinul de încetare a contractului individual de muncă, angajatorul, Ella Ursu, a refuzat eliberarea acestuia, motivând că așa ordin nu există, iar la data de 19 februarie 2024 a primit răspunsul cu nr. 90, prin care i-a fost comunicat faptul încetării raporturilor de muncă, la care au fost anexate extrasul din ordin, emis la data de 26 decembrie 2023 cu nr. 394-p și copia contractului individual de muncă nr. 106/22 din 31 decembrie 2022.

4. A menționat că, conform tabelului de evidență, la data de 26 decembrie 2023, când a fost emis ordinul de încetare a contractului individual de muncă, Larisa Herescu se afla la serviciu, iar despre decizia luată (ordinul de încetare a contractului individual de muncă), instituția nu a informat-o.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 27 iunie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul central s-a admis integral acțiunea, s-a anulat ordinul nr. 394-p din 26.12.2023 cu privire la încetarea raportului de muncă, s-a restabilit Larisa Herescu în funcția de medic

obstetrician-ginecolog la IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari”, s-a dispus de a încasa de la IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” în beneficiul Larisei Herescu prejudiciul moral în mărime de 37 830 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 01 iulie 2024, IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” a declarat apel împotriva hotărârii din 27 iunie 2024 a Judecătorei Soroca, sediul central, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 18 martie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis cererea de apel declarată de IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari”, s-a casat integral hotărârea din 27 iunie 2024 a Judecătorei Soroca, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Herescu către IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” privind anularea ordinului de încetare a raportului de muncă, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată.

8. În motivarea soluției, instanța de apel raportând dispozițiile legale la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, a conchis că soluția primei instanței este neîntemeiată.

9. Instanța de apel a reținut că, în cazul de față, contractul individual de muncă nr.106/22 din 31 decembrie 2022 a fost încheiat în formă scrisă și semnat de ambele părți, ceea ce dovedește existența consimțământului la încheierea raportului de muncă și prin urmare, reclamanta/intimata Larisa Herescu a cunoscut despre faptul că, durata contractului de muncă este determinată, adică pînă la 31 decembrie 2023.

10. Astfel, deși prin răspunsul nr.696 din 04 martie 2024, eliberat de către Inspekția teritorială de muncă Drochia la petiția cet. Larisa Herescu sub nr.H-208 din 14.02.2024, este indicat că la încheierea contractului individual de muncă nr.106/22 din 31.12.2022, angajatorul nu a indicat temeiul încheierii contractului individual de muncă pe perioada determinată în contract, prin ce a încălcat prevederile art. 54 alin. (2) din Codul muncii, această constatare nu poate fi reținută și pusă la baza hotărârii de anulare a ordinului nr.394-p din 26.12.2023 privind încetarea raportului de muncă cu Larisa Herescu. Instanța de apel a reiterat că, la încheierea contractului individual de muncă, reclamanta/intimata Herescu Larisa a realizat și a cunoscut despre faptul că contractul este încheiat pe o perioadă determinată, iar încetarea raporturilor de muncă în temeiul art. 82 lit. (f) Codul muncii, poate avea loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților, adică prevederile art. 55 alin. (1) lit. f) Codul muncii au fost respectate de către angajator.

11. Instanța de apel a evidențiat că, Larisa Herescu a atins vârsta de pensionare începând cu anul 2006, aici intervenind opțiunea angajatorului de a aprecia deliberativ oportunitatea încetării raporturilor de muncă cu salariatul ce deține statutul de pensionar pentru limită de vârstă sau voința de a modifica termenul contractului, folosindu-se de dreptul de a negocia clauza contractuală cu privire la termenul contractului cu salariatul. Mai mult ca atât, s-a constatat că la sfârșitul anului 2023, în urma solicitării înaintate de către IMSP SR Soroca „A. Prisacari”, Ministerul Sănătății Republicii Moldova a îndreptat la funcția de obstetrician ginecolog în SR Soroca un tânăr specialist.

12. În continuare, instanța de apel a relevat că în cazul încetării contractului individual de muncă pe motiv de expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, reprezintă un caz de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților. Respectiv, la examinarea legalității actului de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, instanța se limitează la verificarea existenței și incidenței circumstanțelor arătate.

13. În conexiunea celor relatate, instanța de apel a conchis că urmează a fi diferențiată procedura de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, aplicată în situația din speță, de procedura de încetare a contractului individual de muncă la inițiativa uneia dintre părți.

14. Subsecvent, instanța de apel a notat că încetarea contractului de muncă, în circumstanțe ce nu depind de voința părților, are loc necondiționat, la o dată concretă care nu poate fi prelungită prin acordul părților și nici chiar dacă, la data încetării raporturilor de muncă, angajatul se afla în concediu medical.

15. Prin urmare, instanța de apel a reiterat că în cazul prevăzut de art. 82 lit. f) Codul muncii, legiuitorul nu impune angajatorului alte careva obligații sau formalități de preavizare sau de acordare a altor beneficii sau garanții pentru persoanele angajate pe perioadă determinată și a cărui termen expiră la data expres prevăzută în contractul individual de muncă, or, instanța de apel a subliniat că, încetarea contractului individual de muncă în legătură cu expirarea termenului acestuia se admite fără obstacole, indiferent de aflarea salariatului în ultima zi de lucru, în concediu medical sau în concediu anual de odihnă.

16. Instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a făcut distincția dintre instituția încetării contractului individual de muncă, în circumstanțe ce nu depind de voința părților, și instituția încetării contractului individual de muncă, la inițiativa uneia dintre părți. Or, nu se admite concedierea salariatului, în perioada aflării lui în concediu medical, doar în cazul încetării contractului individual de muncă, la inițiativa angajatorului, adică concedierii, în temeiul art. 86 alin. (1) din

Codul muncii. Pe când, în speță, contractul individual de muncă a fost încetat în circumstanțe ce nu depind de voința părților, adică la expirarea termenului contractului individual de muncă, pe durată determinată, și anume, la data stabilită expres în contract.

17. Cu referire la argumentul reprezentantului intimitei că angajatorul nu avea dreptul să înceteze raporturile de muncă cu Larisa Herescu, deoarece intervin prevederile art. 83 alin. (3) și art. 55 alin. (1) lit. a) Codul muncii, iar încetarea raporturilor de muncă în aceste cazuri, poate avea loc doar în ziua reîntoarcerii salariatului la muncă și nu în timpul concediului medical, instanța de apel a punctat că, reprezentantul intimitei eronat interpretează norma de drept numită, or, garanția prevăzută la art. 83 alin. (4) Codul muncii se referă la cazurile când raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui.

18. În concluzie, instanța de apel a relevat că prezentului litigiu nu-i sunt aplicabile reglementările art. 86 alin. (2) Codul muncii, din motiv că, norma enunțată se aplică doar în cazul încetării contractului individual de muncă, la inițiativa uneia dintre părți, și anume, la inițiativa angajatorului, garanțiile acesteia nefiind aplicabile și cazurilor prevăzute la art. 82 din Codul muncii.

19. Instanța de apel a apreciat critic poziția primei instanțe privind neaducerea la cunoștință a ordinului de încetare a contractului individual de muncă ca temei de ilegalitate a acestuia, or, în măsura în care salariatul cunoștea data încetării raporturilor de muncă, faptul respectiv nu constituie temei de anulare a ordinului.

20. Respectiv, instanța de apel a concluzionat că, Ordinul nr.394-p din 26 decembrie 2023 emis de IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la încetarea raportului de muncă conform art. 82 lit. f) Codul muncii, pe motivul expirării termenului contractului individual de muncă pe durată determinată a fost emis cu respectarea prevederilor imperative ale legii.

21. Din cele ce preced, instanța de apel a constatat fără echivoc, legalitatea ordinului cu nr.394-p din 26 decembrie 2023 emis de IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la încetarea raportului de muncă cu Larisa Herescu din 31 decembrie 2023.

22. În consecință, odată ce Ordinul nr.394-p din 26 decembrie 2023 emis de IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” cu privire la încetarea raportului de muncă conform art. 82 lit. f) Codul muncii cu Larisa Herescu, s-a constatat a fi unul legal, a fost exclusă obligația angajatorului de a o restabili în funcție pe Larisa Herescu, inclusiv la repararea prejudiciului moral pretins, pretenții ce au fost respinse ca fiind pretenții subsecvente celei dintâi, or, asemenea cerințe își găsesc temeiul doar în cazul în care se constată că încetarea contractului individual de muncă a salariatului a fost ilegală, fapt neîntrunit în speța dată.

23. Reiterând prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța de apel a respins solicitarea reclamantei/intimate cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 19 iunie 2025, avocatul Igor Craveț în interesele Larisei Herescu declară recurs împotriva deciziei din 18 martie 2025 a Curții de Apel Nord, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 27 iunie 2024 a Judecătoria Soroca, sediul central.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului, indică că instanța de apel nu a oferit o motivare reală și coerentă, limitându-se la reproducerea unor norme de drept fără a le corela cu situația de fapt.

26. Invocă că, instanța de apel a reținut că expirarea contractului justifică de drept eliberarea, făcând trimitere la art. 82 lit. f) Codul muncii, însă nu a analizat excepțiile expres prevăzute la art. 83 alin. (3) Codul muncii, care interzic concedierea în perioada concediului medical. Evidențiază că, d-na Larisa Herescu se afla în incapacitate temporară de muncă, fapt dovedit medical. Aplicarea art. 82 lit. f) Codul muncii este condiționată de lipsa acestor excepții, lucru complet ignorat de instanța de apel.

27. Notează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra necomunicării ordinului privind încetarea raportului de muncă, d-nei Larisei Herescu, deși acest aspect a fost invocat expres și susținut cu probe. Potrivit art. 81 alin. (3) Codul muncii, se impune în mod expres comunicarea ordinului la data încetării.

28. Consideră că, este cert faptul că acest atașament din partea administrației IMSP SR Soroca, este doar o răfuială personală, iar mișcările cu atragerea specialistului și cu nedorința de a continua raporturile de muncă și concedierea intenționat ”gălăgioasă” sunt făcute pentru a o înjosi pe recurentă, toate acestea în loc de mulțumirea ce trebuia să fie manifestată.

29. Se subliniază faptul că instanța de apel a manifestat o atitudine părtinitoare, concretizată prin restrângerea dreptului la apărare în cursul ședinței de judecată. Participanților la proces nu li s-a asigurat un tratament echitabil și egal, partea fiind împiedicată să susțină pledoaria în mod liber, să formuleze întrebări și să își exprime argumentele în mod complet. În mod abuziv, intervențiile au fost reduse strict la formularea de solicitări, fără ca instanța să acorde posibilitatea unei reale ascultări, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și a prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă.

30. În final, relevă că instanța de apel a pronunțat o hotărâre lipsită de fundamentare și motivare juridică adecvată. Deși, atât în fața primei instanțe, cât și în instanța de apel, au fost expuse în mod detaliat argumente susținute prin temeiuri legale relevante, instanța de apel s-a limitat la a le respinge fără a oferi o justificare coerentă și explicită privind aplicarea normelor de drept. Simpla negare a susținerilor părții, fără o analiză juridică aprofundată, nu satisface exigențele unei motivări efective, iar în lipsa acesteia, hotărârea pronunțată nu poate fi considerată legitimă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

32. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

33. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 434 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recurentul s-a conformat dispozițiilor art.434 Cod de procedură civilă, indicat la pct. 35, și a depus în termen recursul la data de 19 iunie 2025, în condițiile în care a recepționat copia deciziei din 18 martie 2025 a Curții de Apel Nord, la 11 iunie 2025 (f.d. 146).

38. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

39. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Nord și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Nord și cărora le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor

argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

44. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

45. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Nord și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Nord, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

47. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

48. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmerts c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

49. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Igor Craveț în interesele Larisei Herescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu